

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Carminvm Iacobi Albani Ghibbesii, Poetae Lavreati Caesarei, Pars Lyrica

Gibbes, James Alban

Romae, 1668

Liber Primvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13378

IAC. ALB. GHIBBESII

POET. LAVR. CAES.

LYRICORVM LIBER PRIMVS.

AD CLEMENTEM IX.

PONT. OPT. MAX.

RECENS CREATVM.

ODE I.

Augustissimam eius inaugurationem commendat, non spe tantum, & ex umbra vaticinij Sidus Oloris futuram, sed etiam reapse diuinum venisse Cygnum ex Helicone. Deinde ad alias eiusdem procedit laudes singulares.

Venit albâ Numinis alite

Fatale carmen, Sidus Oloris : hoc

Instabat appictum cubili ;

Hoc tacitis dabat antè signis

Orbis parentem . Quid, quòd apertiùs,

Ambage missâ , ROSPIGLIOSIVM

Dulci salutârant Camœnæ

Ore cycnum, tremulôque plectro ?

Sed non, vt olim, fas erit eloqui

Gentile nomen : se videt alterum

Iam dedicatus : nec Quirino

Romuleæ placuere voces

Diuum sodali : sic Icelon colit

Idem Phobetor ; Leucotheæ sibi

A

Mu-

Mutata nymphæ cedit Ino ;
 Xanthe, parem refugis Scamandrum .
 Haud res easdem cælicolæ expriment
 Verbis eisdem . Differimus modo
 Plerumquè sublimes & imi
 AËtheream celebrare gazam .
 Nobis vocatus nomine IULIUS ,
 Auctoris alti sorte vicariâ ,
 CLEMENTE vertis, (sic Tonanti
 Perpetuo, placitumquè stellis)
 O NONE, suppar cui nihil, aut prius ,
 AEquale quidquam continet ambitu
 Diffusa tellus, iusti honoris
 Promeritis, solidâque laude .
 Claram & fidelem iudicij notam
 Hic ipse de te prodidit aureo
 Mensis lapillo, cùm magistrum
 Purpureus legeret Senatus .
 Cùm tu decoris arduus infulis ,
 Pallâque fulgens, & lituo graui ,
 Supremus exires Latinum
 Missus in imperium Sacerdos .
 Hinc, vndè rector nosceris vnicè
 Custosquè mundi, seù gladium incidit
 Vibrare Paulli, seù maritas ,
 Arma Petri, soluisse clauis ,
 Verendus æquè . Te genibus minor
 Plebs sanctum adorat, te tumidi pauent
 Ducesquè, Regesquè explicantem
 Tergemini sacra signa regni .
 Nam quid tiaræ iure valentius
 Partes in omnes, si benè creditur
 Recto pióque ? imponet axi
 Fræna; nigros quatiet recessus .
 Nil mirum, & istos terrigenûm greges
 Si voluat vnâ . Rex decus hospitis
 Nôrat Philippus, nominandam
 Quandò dedit tibi Margaritam .

Iam

Iam tunc Iberæ mysticus vt pater
 Gemmæ, capacem fingere cœperas
 Lustrando fortunam Parentis
 Aufoniæ dominantis vrbi.
 O meta votorum alma, Quiritibus
 Extorta flexis ! ô genus imperi
 Cœleste ! mensis ô beate,
 Qui cumulas bona cuncta, Iuni.
 Fies fauentum tu quoquè luminum,
 Addenda fastis lux Capitolij ;
 Lux pulchra, festiuæ creatrix
 Latitiæ, calidiquè plausus.

AD ALEXANDRVM POLLINVM.

*Detestatur anguillam, quam Comaclij ederat, causam
 grauissimæ nephritidis.*

ODE II.

NE quærant rigidi saxa triumviri,
 Neù scalam gemitus, neù corium bouis
 Damnato capiti ; vel miserabiles,
 Expectare velint aut Scyron exules
 Infamem scopulis, aut grauis Olbiæ
 Sardöas nebulas, aut loca Pontica.
 Mortes sufficiet Lerna Comaclij,
 Serpentum genitrix, pectoribus pares ;
 Seù mactare diù, seù breuis incidit
 Tormenti pietas, lædere dextera.
 Horum, pròh Superi, viscera ciuium !
 Væ mi, quæ misero spicula lancinant
 Ventrem ? quod stomacho virus inhorruit,
 Motâ bile furens, fellea concito
 Vt cogat vomitu reddere flumina ?
 Anguillæ tumidam nomine coniugem
 Demisi colubri ? nùm memor indolis
 Eruptura latus findere vipera

4 IAC. ALB. GHIBBESII

Lucatur, solido dente ferocior?
 Infelix perij, quicquid id est. Malo
 Certè saga dapes Theffala fascino
 Condiuit, vel acus pungere ductiles,
 Pistiuè apta vitri fragmina rodere
 Supponens, fluidis inuida lancibus.
 Non tantus Meleagro hauserat ilia
 Languenti dolor ad stipitis exitum
 Fatalis: neç erat tam ferus hospitum
 Mensor cum trabibus latro Corinthius.
 Me percellit adhuc supplicij genus
 Quamuis præteriti, bellua cum loco;
 Aeternaque odium nutrit imagine.
 Qui te pro placidi dotibus ingenî
 Non, POLLINE, colit gnauiter, hoc precor
 Vesçi possit iners angue Comaclij,
 Pœnas & similes pendere Gratijs.

FERDINANDO FVRSTENBERGIO.

*Qui carmine deflebat Sidronij Hoffschij, præclari poëtae,
mortem.*

O D E III.

Gloriam quisquis iaculatus ultra
 Orbis ignotas penetrauit oras,
 Quid mori cessat, grauiore tantum
 Parte superstes?
 Optimum nostri bona, crede, fama est:
 Spiritus magni soboles inertem
 Corporis glebam fugit, ac beatos
 Occupat ignes.
 More præstantes subiêre tali
 Culmen herôes Superûm; reductos
 Sic tenent clari, loca lata, campos
 Carmine vates.
 Hoffschius laudis, meritique plenus

Vixe-

LYRICORVM LIB. I. §

Vixerat Phœbo fatis : ille dudum
Nomen, emenso Phœthontis axe,
Protulit astris .

Cessit hinc iussâ taciturnus horâ,
Impotens quicquam cumulare maius,
Fas erat, quandò requieuit actus,
Claudere scenam .

Tu, velût crudam cecidisse fructum
Mollibus cantas elegis, & atram,
Et feram semper rigido laceffis
Nomine Parcâ .

Nosquè lamentis, miserâquè casu
Sortis admisceas, chorus æger vnus :
Nos & iremus (modò res vocaret)
Flere sodales .

At grauem planctum facit ipse ludos,
Ore cœlestis, nimiusquè tangi.
Nænam læto, bonè FERDINANDE,
Verte triumpho .

AD ALOYSIVM CARD. CAPONIVM.

*Literarum monumentis vel præesse, vel fauere Princi-
pes, decorum maximè atquè regium. Hinc ei de Va-
ticane Bibliotheca noua prefectura gratulatur.*

O D E IV.

Fluxi strenua temporis
Vindex, præcipiti sidera Pegaso
Ad nos, Mnemosyne, seca, &
Regnum nosce tuum, Castalidum parens .
Debebis nihil ætheri,
Contempto potius numen Apolline,
Ascræi populis iugi,
Doctas inter amans ludere virgines .
Quantum afflare grauis potest
Vir mutis animum corquè scientijs

5 IAC. ALB. GIBBESII

Blandi luce supercilii ?
 Sudum Musa cupit : nubibus auolat ,
 Turbato minimum Deo .
 Sed cur ex oculis illa Quiritium
 Posthac deliteat, duce ,
 Auri qui reuocat secla, CAPONIO,
 Tusci ritu equitis ? cui
 Si Cæsar poterat, vini quoque sufficit
 Illi non minor arbiter
 Tyrrhenis etiam regibus edito .
 Vno, credo equidem, situ
 Astrum vtrumque tulit, non populariter
 Nascentes hominum bono .
 Troianas quis opes, & miserabilis
 Sciret funera Pergami ,
 Romæ principium; vel facies nouas ;
 Aut hoc, quid Latium lyrâ
 Possit : ni calidam prodigus indolem
 Mecænas liquido Ioue
 Munisset iuuenum ? Mincius vt rubrâ
 Sub gazâ gemeret, nequè
 Pomis Hesperijs Angitiæ nemus ,
 Lydonè Aufidus agmini ,
 Riparum pretio cederet insolens .
 Gaude sorte, Pater, tuâ ,
 Et virtute pari. Tu, cumulos super
 Laudum, primaquè munera ,
 Defert Ausonius qualia Pontifex
 Raris Consulibus, toga
 Quos bis tincta beat murice Punico ;
 Post Quæstoris onus pij
 (Pleno curta fides à numero venit
 Plerumquè) vt foret omnibus
 Mirum : post saturæ iugera Felsinæ
 Leges culta per optimas ,
 Illic dante Numæ sceptrâ vicario :
 Defunctusquè pedo sacer
 Pastor præcipui, quâ patet Adria ,

Templi

Templi, non sine tænijs :

Tu poni columen reris honoribus ,

Extremamquè operi manum ,

Si Musarum adytis futile segregeſ.

Vulgus, nec celeres pati

Dammum stare ſinas Mercurialium

Libros, reſſiquias virùm ,

Blattis, aut pluteos rodere muribus .

Ergò præbuit INNOCENS

Voto candidam Auem, nunc dominam imperi ,

Cùm te Socratici laris

Cuſtodem ſtatuit, Petrus vbi arduis

Cælum molibus imperit .

Quoquo Palladio nomine cœtui

Proſis, Iupiter es : parùm

Doctrinæ auxilium diſtat : inertiam

AEquè, qui renuit potens

Tutari, fatuo gentibus indiçat :

Aſt hunc poſteritas minùs

Vexabit . Moritur fur homo, vel Deus ,

Obſtrictus generi ſuo .

Magnis cultum, & opes addere paginis

Regum eſt ima negantium .

Olim cauerat hoc mens Prolemäica ,

Eius, cui placidum dedit

Nomen fratris amor, Memphis adorem ?

Regnamus : tamen impia

(Dixit) nùm Lacheſi parcior it colus ?

Nùm noſtri refugit metu

Crudelis Libitina, & Styga protrahit ?

Früſtrà : par mouet amphora

Cunctos; prima vehit nomina portitor .

Quòd ſi nec ſolij decus ,

Nec centum Phrygijs pendula poſtibus

AEdes, nec chlamys aſpera

Signis barbaricis perpetuat diem ;

Non æ vultibus oblitum ,

Incifaue çauis Pyramides notis ;

Cur æui spatium breue
 Non tendo meritis, atquè nepotibus
 Viuam linquo potentiam?
 Cur Nili calamis demoror ampliùs
 Adscribi patriæ pater,
 A Eternum validis fallere seculum?

AD FRANCISCVM MAIDALCHINVM,
 CARD. ADOLESCENTEM;

Phantasticorum Academia electum Principem.

O D E . V.

P Vr pura quid præstat, clarum genus, aut acervus auri,
 Sedesue toto fulgurans Hydaspæ
 Trans famuli sublata caput gregis, ambiente summam
 Stellante peplo, flore gentis imam?
 Id nempè, vt densâ videant face subditi potentem;
 Tendatur index; confrematur, Hic est.
 Sed bona, quo fremitu, fit cautio: sibilantis, annè
 Plaudentis isdem vocibus cateruæ.
 Actus habet varium tantummodò. Sapiùs fit index
 Infamis, & laus stat probrosa nasi.
 Atquè irâ suspendisse Midam Phrygas asserunt onagrini,
 Pellamquè doctos extulisse reges.
 Flamma est, crede mihi, diues gradus: vt lucerna noctem,
 Externa sic hæc explicant recessus
 Pectus humani, ponuntquè palàm latentis acres
 Virtutis ignes, indolisue culpam.
 Solem ex luce verat quid cernere? Principemquè in ostro
 Ardepte celsum mundus intuetur.
 Viderit ipse oculum. Nos te tamen, hac virentis æui
 Gemmâ, Sororum præsidem stupemus,
 MAIDALCHINE, nouum Phœbi decus, arbitri prioris;
 Diuinquè proni muricem veremur.
 Obscuro posthâc discrimine nos Apollinare
 Mutâsse numen sentiemus omnes.

HYRICORVM LIB. I.

Vt iuuenis fuerit semper Deus, ac poësis auspex;
Impubis & tu, fautor & Camœna;
Illi si Vranie, tibi Olympiâ barbiton canoris
Aptare neruis, & modis renidet.

AD S. FRANCISCVM DESALES,
EPISCOPVM GENEVENSEM.

*In eius Apotheci ab Alexandro VII. P. M. ritualibus
ceremonijs effata, celebratâque in basilica D. Petri,
19. April. 1665.*

O D E VI.

I Am plenis rutilat clarus honoribus,
Maioriquè iubar fulgure proiecit,
Solis more librantis
FRANCISCVS medium diem.
Talem quippè, fator terrigenâm, Deus
Finxit sepósito cautiùs è luto
Cœli Herôa futurum;
Talem credere tradidit,
Solenni rosæ lampade gloriæ,
Præuictum populo sidera Pontifex;
Cui stat limen Olympi
Toto mobile cardine,
Quo mens cunquè volet nomine vertere;
Seu fontes abigit, siuè merentibus
Dextrâ clauē recludit
Axem cœtibus aureum.
Hoc te iure sacris conspicuum infulis,
Baçcato lituo, & puniceâ stolâ
Immisit, bone Pastor,
A Eterni indigetem poli.
Lux, nec mensis erit post Cytheræius;
Mutat festa dies turpia candidis;
Longè Flora facestat,
Cum Baçcha valeat Ceres.

Hinc

10 IAC. ALB. GHIBBESII

Hinc diuina virum flamma dabit graues
Aprili tirulos, sanctior aspici :
Ducit Paula Kalendas,
Idus proferet Allobrox.
Quam dispar Veneri copula caelitem.
Franciseis vt vtrisque altera gratia.
Illum Roma dicauit ;
Nunc signat minio nouum,
Fastorum memores quò moneant libri
Instaurare decus thuribus annuis.
Ambos Gallia plaudit
Dulci mittere de sinu.
Centum parte aliâ sibilat anguibus
Fœdo Lerna lacu : Lerna SALESIO
Quantum infensa Lemani,
Victori velut Herculi.
Frustrâ : nam meritas hoc magis aggerat
Laudes, ætherei præmia pectoris,
Liens vt crepet Hydra,
Mitis Relligio modis.
Virtuti geminos addere turtures
Prægestit, niueæ ternaquè lumina
Cera ; congrua factis
Argumenta nitentibus.
Vt Petri superant enlmina turtures,
Et splendent vario fornice lumina ;
Sic te, SANCTE, sequemur,
Lactisquè & facis æmuli.

AD GVALTERVM ASTONVM.

*Quandò secunda iam legatione apud Hispania regem
perfunctus redibat in Angliam.*

ODE VII.

F Elicem dubijs haud ego nutibus
Regnotum impositum gratulor exitum,

Diu.

Diuisumquè teneri
 Constanti populum fide
 Non regem Hesperium, & purpureæ togæ
 Fratrem, quiquè Aquilas imperij tenet
 Per te cautus amicos
 Nostræ laudo Britannia
 Phœbumquè occiduis fluctibus emori
 Ac nasci temerè; cum Thamesi Tagum
 Vno pendere sensu
 Vestigalia Nereo
 Ingens consilium, & mentis opus tuæ
 O GVALTERE, sacrum. Facta perennibus
 Scalpentur monumentis
 Et fasti memores canent
 Nos iucunda soli, nos falis æquora
 Optamus redeunti, & facilem Iouem
 Largiri tibi soles
 Albos, claraquè Delia
 Semper cornua; seù rita perambulas
 Hispanæ Cereris, seù liquido patri
 Gestis credere pinum
 Gratam seù teris Angliam.

ALMÉRICO ESTENSI, PRINCIPI,
ALYMNŌ SVO.

*Valentiam Cispadanam à Francisco patre, Mutina
 Duce, gloriose expugnatam gratulatus, herōis eum
 tanti exemplo ad laborem, ac veræ virtutis laudem
 incendit.*

O D E VIII.

V Allum rupit iò victor, & Insubrum
 Ignoras Aquilas mœnibus intulit,
 Arma interquè tubas, raucaquè tympana
 FRANCISCVS, grâtiis aspici
 At nunc compositò pectoris impetu
 Decedant fidibus glassica Lydijs
 Illud,

Illud, Musa, mihi porridge barbiton,
 Tantæ carmen adorea
 Dignum dicere, quo Terrigenam fugam
 Pæan magnanimo concinuit Ioui,
 Aut vis AEacidæ tollitur, aut sacrum
 Raynaldi proavi decus.
 Raynaldus sobolem tentat ad ardua
 Sempèr; Solis vti rex volucrum genus
 Obuertit radijs. Plurimus hinc domo
 Creuit Cæsar, & Hercules.
 Nec tali sapiens desit origini
 Alphonfus, nec erit nominis indiga
 Francisci pietas, iura volentibus
 Hic dum vir populis dabit,
 Princeps iure triplex, Mercurij modo,
 Quem Memphis coluit. Pulvere collini
 præfert ipse tamen corpora Martio,
 Regum insignibus aureis.
 Hæc mentem, memini, pacis in otio
 Pascebat species, cum iaculo horridus,
 Castrensiquæ sago, rettulit asperas
 Prædas montibus auis.
 Felix, egregiam cui bonus indolem
 Affudit genitor! non humiles agit
 Curas; vsquæ mouet maxima; congenen
 Ignis ceu petit æthera.
 Te talem, alte Puer, seminis æmulum,
 Sicut spem Latij Tros pius alteram,
 Vel claris Mæcedo laudibus inuidum,
 Estensis genuit parens.
 Audi, facta patris quò tulerit metu
 Pellæus iuuenis, non sine gaudio
 Doctoris, properi lumina tergere
 ALMERICE, madentia
 Ergò cuncta metet dextra, Philippica?
 Nostris nulla seges surget honoribus?
 Quas nato fereret, prò pudor, vndiquæ
 Lauros is prior occupat?

At no-

At nostrum omne lucrum: stertere scilicet
 Nostrum est. Qui domuit, pleniùs imperat.
 Heu! mundum breue opus vincere; tu mihi
 Orbes, Iupiter, obijce.

Laudatos gemitus vt premeret senex,
 Mundos, vanus ait, Democriti tenes
 Dulcis mille puer: mille tibi cadent
 Magno purpurei duces.

ALMERICE, vides (cura mea, & decus)
 Albos patris equos cîre Valentiam:
 Pompam tu Solymis hanc imitabere,
 Majorum imperij sequax.

AD LVCAM HOLSTENIUM.

*Optimum, vt in humanis, statum esse aegritudinem, quæ
 nos facit optimos, quamdiù habet infirmos.*

O D E I X.

ME nuper stans admonuit languentis amici,
 Corda hominum tum deniquè recto
 Viuere amica magis, superisque affuescere rebus,
 Morbo dum, macieque premuntur;
 An quia carnis inops mens explicat aptius alas,
 Et patrios consurgit ad ignes,
 Exilij impatiens, terræ damnata sodali?
 Infirmos circumspice cœtus,
 Quos dolor affixit pigro febrisque cubili:
 Ecquem non sano meliorem,
 HOLSTENI, inuenies, & versis sensibus æquum
 Coelicolis præstare saluti
 Vt videatur morbus ob hoc, quod sit gradus axis,
 Et vitæ certa artha beatæ.
 Hunc & auaritia, & lucri scelerata cupido
 Nil mouet, aut spurcissimus ardor
 Discinctæ Veneris. Non seruit amoribus ille,
 Ambitos nec curat honores;

Temnit

Tennit opes . Quamuis fortunæ munera parua ,
 Quippè relicturo, fatis ampla .
 Tunc regnare Deum, mortales ire minores
 Scit pallens, ac scire fatetur .
 Pectore lior abest, poterat qui causa laboris
 Esse noui, fraternaquè turba .
 Vindicta, atquè odium; ventri referendus eidem
 Et metus, & simulatio turpis .
 Despiciit vt nullum, sic nec miratur : acerbis
 Obliquat rumoribus aurem ,
 (Sirenum scopulos qualis vitauit Vlyffes)
 Cuncta prior laudare paratus .
 At rigui fontes, at balnea frigida curæ ;
 Vsta sibi quæ somnia febris .
 Tantaleo trahit ore, natat seù sicciior hydrops .
 Hæc oculis, hæc obuia menti ;
 Votorum hæc summa . Instantem produçere quòd si
 Detur in altera tempora Parcæ ,
 Quæ promissa facit, cyenum mutandus in album
 Ex coruo ! quæcunque superfit ,
 Nàm fore, vt apponat studijs cœlestibus horam ,
 Ciuis humi iam dignus Olympo .
 Ergò, Socraticæ prolixa volumina barbæ ,
 Chrysiippus virtutis alumnos ,
 Quod Plato, Pythagoras, & sancta docere Lyceæ
 Conantur sine fine sequaces ;
 Possum ego (des veniam) paucis, ô clare Sophorum,
 Id tibi commendare, mihiquè :
 Scilicèt incolumes pergamus degere, quales
 Attriti promittimus vltro .

AD VRBEM ROMAM:

*Non esse, cur sub Alexandro, Principe optimo, pestem
 ex vicinitate Neapolis multùm reformidet .*

O D E X.

ROMA, super ruinas
 Eminens Troiæ, veluti matris ab igne Phœnix;
 Sanguine, Roma, sacro
 Semper extantùm pugilum fideribus rigata;
 Præfide tuta, Roma,
 Nunc Alexandro, nimiùm cœlicolis amico;
 Dic precor, ora fletu
 Cur madent? passos miserè cur lanias capillos?
 Pectora cur ferire
 Pergis adductis (scelus heu!) exululans lacertis?
 Cur caput, atquè corpus
 Ater obnubit cinis, & crinis arat molestus?
 Quid metuis malorum?
 Proximæ nùm Parthenopes lethiferum vaporem?
 Parce metu, benignis
 Freta promissis Superùm; neq; Stygis arma contra
 Præualitura Romam.
 Si fidem seruas Superis inuiolata pactam:
 Si decus axis auges
 Ianitrix sancto populo, credita sola clauis:
 Si domini vereris
 Ius Alexandri, nimiùm cœlicolis amici.

FABIO CHISIO,

S. R. E. Cardinali creato.

ODE XI.

CHISI, Latinis addite Patribus,
 Atquè eminentis lux noua curiæ,
 Vrbi probatum quem Quirini
 Virgineæ peperêre Senæ:
 Candore ab illo prouehis indolem,
 Moresquè firmas integer æmulos,
 Miscere sanctæ donèc Afrum
 Iustitiæ placuit colorem.

Sic

16 IAC. ALB. GHIRBESII

Sic alma plenam nobilitat Ceres
 Plerumquè messem, sic violæ rubent,
 Sic gestit autumnus racemos.
 Pingere, Crustumiosquè fructus.
 Abdi parumpet, non poterit diu
 Latere virtus. Emicat igneus
 Fulgor per vmbra, ceu corusco
 Sol piceas fugat ore nubes.
 Pacis sequestrum miserat Vbios
 Urbanus: alti semina pectoris
 Exerta per campos patentes
 AEthereum tetigere mundum.
 Ingens canora buccina gloriae
 Vrbesquè, terrasquè, & procul insulas
 Arrexit omnes. Totus auris
 Orbis erat, modò lingua totus.
 Alterquè tandem nomine Pontifex
 Pulsus, vocato grande palatium
 Concessit in partem, ac ministri
 Mox titulo, coluitquè fratris.

AD ANGELVM CVSTODEM.

ODE XII.

DIVE, periuris inimice turmis,
 Acer in partes Michaëlis alti,
 Cui locum fido dedit eminentem
 Rector Olympi:
 Te lyrâ cœli mediumquè terræ
 Concinam, vitæquè vagæ magistrum;
 Sedulum, nequid titubet, benignâ
 Ducere dextrâ.
 Te sequens olim, nisi perculisses,
 Belluam immanem fatiârat, vdis
 Dum sedet ripis, gelido lauandus
 Tigre Tobias.
 Quin & ardentem, duce te, çaminos

Veris

Veris experti Zephyros puelli :
Sicca non tactus Daniel leonum
Ora fefellit.

Tu genus nostrum superis adæquas
Ciuius, tutor bonus, atque vindex :
Post viam, longæ radiata pandes
Astra quieti.

IN BONIFACIUM VIII.

librum Ioannis Rufi, Abbatis.

O D E XIII.

TV, quandoquæ malis plura nitent ardua pectoris,
Virtutem vitio prætuleris, nubibus vt iubar,
Praui censor hebes. Cœa Venus non eadem placet,
Sed quam næuus habet. Vel maculis stat sua gratia ;
Et Solis roseis vmbra comes curribus infidet.
Caietanus erat (fac fuerit) nominis inclyti
Venator nimius, perquæ nefas ambitiosior
Romanæ cathedræ, dum potuit subdere Pontifex.
At par imperio, par triplici mens diademati
Collaudanda viri, nequitiam rasit originis ;
Regnandiquæ dolos vtilitas postera mollijt.
Nam quis res populi, aut cœlituum, legibus, & sacris
Fundauit meliùs ? Iustitiæ scribere codices
Idem, per medium sancta Deo findere secula
Sollers ante alios. Sed quid ago ? RVFE, tuam legat
Verum scire volens Historiam vindicis optimi,
Rumpaturquæ legens inuidiâ Zoilus alterâ.

THOMAE SOMERSETTO,

*profapia regia Principi, despeçta seculi pompa, in sa-
gram D. Philippi Nerij familiam nomen danti.*

O D E XIV,

B

Cui

CVi lyram heroi, liquidamquè vocem,
Musa, prætentas ? agè, nil Britannâ
Dixeris lauro prius : eccè SOMER-
SETTVS honorem

Ambit, àn vitat, satiatus æui
Laudibus blandi, nimioquè fastu .
Ergò subduxit caput ; alta clausi
Fama refulget .

Abde virtutem; velût umbra corpus,
Gloria expandet, metuens fugari :
Inclytam stirpem tege ; fulgurabit
Lampadis instar .

Ille, seù cultu pietatis acri,
Seù vetustorum serie parentum,
Regius sanguis, sub vtroque duxit .
Nomina signo .

Cæteris magnus, sibi parvus vni,
Victor incedit potiore curru,
Aureo quàm si traheret ligatum
Axe Iugurtham .

AD STEPHANVM VAIVM.

De illius Magdalensæ pœnitente .

ODE XV.

AVritas licèt æsculos,
Sylvarumquè truces Orpheus incolas
Versu traxerit, & lyrâ :
Quanquàm Bistonij vertere fluminis
Lapsum, & terribiles Noti
Buccas insolito pectinis aëre
Fas inflare fuit : licèt
Nigrantem poterat carminibus Iouem
Delenire : ferox tamen
Implacata sterit çantibus Euhyas .
Arrisit Furijs çapur ,

Heu !

Heu ! informe caput, nans sine corpore .

Tantum est, flectere sceminam !

Dicam Threiciâ maius adoreâ ,

Dicam insigne, recens melos .

VAIVS Romuleæ gloria curiæ ,

Tyrrhenæ genius chelys ,

Postquàm saxa, feras, duraquè robora

Vocali pepulit fide .

Saltare ad numerum, saepequè languido

Tybrin sopijt alueo ;

Postquàm Tanaria limine ianuæ

Pertæsum sceleris Reum

Vindex eripuit; Thraçe valentiùs

Flexit (credite posteri)

Supremo vitream carmine Magdalin .

AD THEM IN.

De munificentia FINCHIANA.

ODE XVI.

Quæ celsa Iouis templa tenes, **THEMI,**

Mater iustitiæ, cœlituum comes ,

Auratos, agè, nimbos

Gnato deplue **FINCHIO** .

Plenas ille manus fundere gestiens ,

Plenas vsquè ferat : iam vice duplici

Nostris prodiga lamnæ

Musis præmia reddidit .

Plenas vsquè ferat : crediderim breui

Tecturum pretio Pegasidum lares ;

Nec, quæ lusit ahenis ,

Moruram nisi Lydias

Chordas Melpomenen pollice candido .

O & iuridicæ vim sapientiæ

Sustenta, pia mater ,

AEquam pro trepidis reis .

B 2

Nempè

20 IAC. ALB. GHIBBESI I
Nempè hæc conspicuum sustulit æquitas,
Hæc & surget adhuc, & gradibus gradus
Parti annectet honoris,
Tantum rege minor suo.
Atquæ sidereis fræna iugalibus
Ponat ritè memor. Non humilis dedit
Exemplum graue furdo
Iniectus Phaëthon Pado.

OCEANI FELIX AVGVRIVM.

*Appulsum in Angliam, nuptiasque cum Carolo Rege,
Portugallie Infanti CATHARINAE gratulatur.*

O D E XVII.

NEptuno sociam cum veheret Thetin,
Pictâ Tiphys ouans classe, Britannicæ;
Vectigalis in hæc, Nerçidum choro
Plaudente, OCEANVS pater
Rupit verba. Bonâ veneris alite,
Virgo regia, quam stringere brachijs
Ardet noster herus, te cupidus parens
Dici coniuge Carolus.
Felicem facies, imperium quoque
Felix, & populos, ritè puerpera
Menses ante decent. Iam videor iocæ
Risum cernere mutui.
Posthinc ad patriæ culmen adorea
Scandentem, ac meritis frondibus inuidum
Mirabor iuuenem: Græcia ceu duos
Suspexit Macedum duces.
Aduentum properum distulerat metus
Nimirum ille tuis: nè foret Angliæ
Hæres atque pugil stirpe Brigantius,
Aut affinis Vlyssæi
Bellator, manibus, siuè opus artibus,
Decertare sagax: sic furor hostium,

Ven-

Ventorumquè minæ, spumaquè gurgitis
 Te moti pepulit vagam :
 Donèc tergemina terreo cuspide
 Auctores sceleris ; quâ tibi marmora
 Sternuntur dominae, turaquè corripis
 Plenis ostia linteis .
 O Nautis, tibi quas dixerit Albion
 Grates ; quæuè paret debita præmia ?
 Diuini merito muneris Insula
 Fortunata vocabitur .
 Nunquam dona tulit machina Pelias
 His æquanda bonis ; non similes Ligur
 Explorator opes imposuit rati,
 Gazam diuitis Indiæ .
 Insignem rutilo flumine crederis
 Exhaustisse Tagum . Iam precij minor ,
 Vt gemmâ caruit principe, liquido
 Non curat pede currere .
 Huc, huc ferta citi ; inducite aplustribus ,
 Et malo viridis stemmata gloriæ ,
 Lati Brutigenæ : magnanimo & nouam
 Rectori date lauream .
 Tu claratum etiam, Carole, nauium
 Fies, auspice me : notior vt mare
 Sulcet nulla Tigris, nulla superbior
 Centaurus variet sinus .

AD ALCIDIUM PHILELLENVM :

*aliàs Ioannem Cotunium Verriensem Equitem &
 Herculeum Græcæ fidei propugnatorem :*

ODE XVIII.

○ Alba matris filia Delphicæ,
 Actæa virgo, quatenus, heu nefas,
 Iniurioso te Latini
 Dente, Fides veneranda, carpent ?

B 3

Quin

Quin peieratis ponis ouans modum
 Pœnamquæ linguis? Scimus, vt impotens
 Doli, puellam fraudulentam
 Arte suâ Patareus fefellit,
 Et iussit vti, præsciam inanitèr
 Troiæ cadentis. Sic decet impias
 Frænare mentes, atquæ in orbem
 Sæpè lupo reuocare duro.
 Frustrâ ferentes dona timebimus
 Graios; at ipsi ritè timebimus
 Nos, ò Quirites? nos maligni
 Argolicos superamus astus.
 Effare, primam, nuda Fides, tibi
 Quis struxit aram? cuius Achæicus:
 Quis te Palatinis dicauit
 Aggeribus, nisi Græca pubes à
 Tu veritatis, Deucalion bone,
 Insurgis anctor fortis, & hostium
 Compescis, ALCIDI, querelas,
 Herculeum meritis corymbum.

AD KENELMVM DIGBAEVM.

Nauis eum vehenti in Italiam, ipsiquè ad eam Romam proficiscenti Legato incolamitatem, remquæ benè gestam precatur.

O D E XIX.

I Am terra inertem vertet ouans vicem
 Gratis reducti veris honoribus,
 Floresquæ ripis mœx datura, &
 Arboribus sine fraude gemmas.
 Mitescet aurâ frigus amabili,
 Soluetur humor durus ad igneas
 Alas Fauoni, culta nuptæ
 Ambrosio vegetantis ore.
 Stridensquæ siccas machina protrahet
 Naues in æquor; garbasa Thraçijs.

De-

Depromet aspirare ventis

Veliuolo Palinurus alto.

Tu septicollem visere curiam

Vtcunquè gestis, templaquè Romuli,

DIGBAEE, securus marino

Crede Deo, volucriquè puppi.

Hoc nempè Nereus obsequium tibi

Debet, quietum nunquam aliàs mare

Sulcare quærenti, sed horrens

Cædibus, & rabido cruore

Contrà cadentum, dextera quos tua

Demisit Orco. Scimus, vt insolens

Potor Timai longiores

Vitet aquas, Scythicosquè portus;

Ex quo, vaganti frana proteruiæ

Dux induisti maior, & acrius

Ioçans remisisti propinquum

Nôsse Padum leuiore damno.

At nunc Britanuum Palladiâ statum

Tractas oliuâ, fœdus & insulæ

Legatus; Urbano approbante, aq̃

Purpureo medium Senatu.

Ibis, benigno Sol vbi mirior

Affulsit astro lanigeri ducis;

Vel raptor Europæ inuencus

Emicuit; pueriuè Ledæ.

Quâ luce, amicis, ô equitum decus,

Quo mense nescis ponere; sed trium

Vnus legetur, quo relinques

Heu! patriam, lacrymasquè certus.

O, quæ potentem cunque vehes, Ratis,

Herôa, soluas alite candidâ;

Oræquè subducas Latinæ

Incolumem sine nube victrix.

Sic te gemelli sidera Castoris,

Sic te priorum lumina mensium

Amica spectent, nè dolosis

Ludibrium scopulis ferate.

Sic vela blando tendat Iapygi,
Claudatquè fratres AEolus hispidos,
Saltare sic Triton aquofas

AERE Deas, moueatquè pisces
Circum carinam. Non aliâ freti,
Quàm vidit Argò, forte periculum
Posthàc laceffas, tuta ventis,
Tuta falis vice, tuta cœli.

I, iàm receptus finibus Italis
O magne, ad Urbem. Te cupidâ patres
Cum plebe, festiuſquè ludis,
Corripiunt taciti morantem.

En Pontifex te tergemina caput
Velatus umbrâ, & sede sedens flagrat
Audire iam nunc, & patienti
Flexanimam bibit aure vocem.

I, perge felix. Linque negotio
Felix peracto moenia Marſpitris,
Gentemquè muta Barberinam
Gente tuâ, Thamesiquè Tybrin!

SALVATORI ROSAË,
PICTORI, ET POETAE EXIMIO.

*Admirificam aulæ naturam enarrat, quæ quos tantulùm
extulit, plerumquè excœcat. Nonnulla de ipſius In-
uidio per ſatyram expreſſo.*

ODE XX.

V T lectus patuit! non liquidis ora coloribus
AEquâſſes propiùs (docte, ROSA, eſtingere, vel loqui
Ad viuum paritèr, quicquid amas) inuida Zoili.
Distortis ſed erat tum faciès commoda moribus,
Hirquis trux oculis, vel tacito cognita nomine
Spectanti Satyram, ceù ſpeculum. Frontis imaginem
Nunc mutata deçet, cœtera nil tangere. Principis
Ex quo çelſa ſubit limina, præſtringere nobilis

Fungo

Fungo lux aciem, nec geminæ parcere pupulæ,
 Deturbata cauis quin sonitum sedibus ederet.
 Hoc aulae proprium, degeneres tollere, dum crepent:
 Bullas inflat vti Caurus aquæ, rumpere mōx celer
 Spumofas animas: Momus iners, cernere Lynceus
 Re maiorā, simul corripuit zona Palatij,
 Quæ sunt ante pedes luminibus præterit inscijs.
 Ipsum transflijt me Pyladen sæpius obuium.
 Tantum est: verso iterum tu Polyphemum fodias stylos

DE S. MARIA AD NIVES.

*Scipio Marchio Sanctacrucius eo die dicens frequentem
 Academiam celebrauit.*

ODE XXI.

Mater maxima virginitum,
 Virgoquæ ingenuo flore puerperā,
 Et diuina modestia
 A Equari niueis poscit honoribus.
 Fixit me MARIAE decor
 Lucentis Cyprio sidere gratius:
 Fixit mira sagacitas,
 Et virtus generis conscia regij.
 Alba prodigium notæ
 Cingens Exquilias, & via lactea,
 Vt cœli dominam exprimunt!
 Diuæ quàm meritò concolor est domus!
 Addi nescio quid tamen
 Exoptabat adhuc virgineus rubor.
 Hoc Crux Sancta remisit:
 Tinget nulla pari sanguine purpura.

AD PHILIPPVM PORTERVM

puerum septennem.

ODE

O D E XXII.

Cresce formosæ puer albe matris,
 Digna tam magno genitore proles
 Cresce, fraternos properisque vince
 Mensibus annos.

Te Deæ natum Paphiæ seuerâ
 Lege iurarem, nisi quod Cupido
 Gratijs gaudet Veneris tribus, te
 Mille sequuntur.

Sic tuam matrem Cyprin ipse vultu
 Crederem falsus, nisi quod Venus se
 Vnicâ gaudet, Veneres at illam
 Mille coronant.

RAYNALDO CARDI ESTENSI,
 AD VRBEM PROFICISCENTI.

*Romam illius magnificentia, ac rerum præclarè gesta-
 rum dignum theatrum fore.*

O D E XXIII.

I Bis Troiugenûm celsa Quiritium
 Longo tecta & opes visere limite
 Turbæ ritè sequacis,
 Primis non sine ciuibus,

RAYNALDE, à veteri nobilis Atio,
 Princeps. Ibis ouans aduena tertium,
 Ex quo purpura clarat
 Te sacrum Latij patrem.

Eheu! præcipitem quæ fuga propulit
 Me sic Vrbe procûl; quæ cohibet mora,
 Vt deducere fulgens.

Non possim ad Capitolium?
 Illic continuis Martia plausibus
 Gens cum voce manus deteret, ac nigrae

Noctis

Noctis signa resoluet
 Tortorum artibus ignium.
 Illic flore vias, & Babylonijs
 Cernes, quâ graderis, diuitijs domos
 Arridere curuli,
 Occentantibus vndiquè
 Centeno ore tubis. Tunc, bone Gallia
 Custos, tunc &, iò Lusadûm pugil,
 Fas audire, triumphè,
 Quouis vrbs ab angulo.
 Quid mirum, grauibus par vbi Gallia
 Sensit consilij pectus; & alite
 Rixam finiet albâ
 Hares verus Vlyssèi?
 Librat scepra Deus lance superbix
 Plerumquè: ac tenuem sæpè potentior,
 Ut balæna filuros,
 Absorbet: celeri tamèn
 Sors hunc, si libeat, restituit vice, &
 Tantundem trutinam pendet in alteram.
 Multos perditus annos
 Rex vno eminuit die.
 Regem plebis amor, non dolus efficit,
 Non vis. Herba malis est patientia;
 Cui nec Phasis amatrix,
 Nec Cirçè similem leget;

IN D. FRANC. SALESIVM HYMNVS.

O D E XXIV.

L Aeta Franciscos capit vsquè ciues
 Aula cœlestis. Micuère magna
 Nomen & fidus, nec inane cuiquam
 Ritè precanti:
 Siuè ferratas Nomadum catenas,
 Siuè palleret rabiem Charybdis
 Naufraga, vel quæ mala luctuosus
 Astruit orbis.

Tu-

Tuquè stellato generosus axe
 Supplices audi, releuaquè fessos
DIVE; si nomen benè prætulisti,
 Si benè sidus.

O, iuues custos dubijs periclis:
 O, regas falsos Cynosura passus:
 More jam noto tibi, dum caduca
 Vita manebat.

Nàm quis horrendæ fera bella nescit
 Viperæ, ad ripas olidi Lemani?
 Quale non monstrum genitrix creauit
 Lerna draconum.

Herculis certâ vice fabulosi
 Belluam vindex tutudit **SALESVS**:
 Turba iam desit caputem, furorquè
 Mitiùs ardet.

Sic gregem pastor tenerum Gebennæ
 Fixit in tuto. Volat indè circum
 Galliæ tractus, vtriusque portans
 Signa salutis.

Languidum his corpus, medico stupente,
 Gliscit accessu; vitiosus illos
 Deserit mentis status; alba cunctis
 Stella refulsit.

Ordines at nunc speciosus heros
 Inter acceptus Superùm beatos,
 Iure subiectam potiore terram
 Cernet amicè.

Cernet antiquos placidus clientes;
 Nec nouis vultum renuet serenum;
 Rebus aduersis opifer, secundis
 Tutor & auspex.

Fac ità: oramus, venerande Præsul,
 Corde deuoto, genibusquè curuis:
 Fac ità: exemploquè doce trahenti
 Carpere Olympum.

Si tibi, sacrâ redeunte luce,
 Hostiam festas niueam per aras

Româ

Roma dissoluit, liquidoquè templum
Halat odore .

Nos Deo semper resonemus vni,
Gloriam Patri, Soboliquè laudem,
Flamini Sancto decus, hinc in omne
Temporis æuua .

FLAVIO CARD. CHISIO.

*Romana tutelam Academiae ipsi à patruo, Sum. Pont.
commendatam SAPIENTIA (id enim gymnasio no-
men est) immortaliter gaudens gratulatur .*

O D E XXV.

Romanus merito cùm Pater adderet
Post ostrina Tyri vellera FLAVIO
Docti regna Lycei ;
Centum plausibus artium
De cælo resonis, vox SAPIENTIAE
Audita est iuueni . Mactè nouis, noue
Rex, virtutibus esto ,
Et factis patrum refer .
Non Cyri studio, aut Herculis indoli
Posthac inuideas : te vitij via
Nunquam flexit inertem ,
Tu clarum sequeris decus .
His altum gradibus iam Capitolium ,
His quondam rutilum moribus æthera
Scandes victor , amantum
Inter vota Quititium .
At serò ! genibus numina flagitant
Curuis : ô potiùs tutor ames diu
Cum Pastore supremo
Spectari cupidi gregis :
Hic, hic sollicito vt Mercurij iubar
Affulge populo : Sol micat aureus ;
Currum Solis at ille
Indiuisus agit comes ;

Ma-

Magnus, fac, roseo pastor Apollini
 Stellarum similis motibus imperet :
 Terræ te globus imæ ,
 Felicesque vicarium
 Prouisis homines ritè negotijs
 Agnoscant dominum . Quis bona mentibus
 Largiri valet æquè ,
 Aut defendere munera ?
 Nostras ô igitur respice porticus ,
 Et deuota foue pectora Palladi ;
 Vt, te præside, Roma
 Pœciles habeat Sophos .

AD LAELIUM VRSINUM .

Auroram Musis amicam esse .

O D E XXVI.

L AELI, compositas dedere iam manus
 Cogor, docte, tibi . Somnus inertiam
 Sacris degenerem vatibus, heu, parit ,
 Parnassi parit incolis .
 Namque hac, crede mihi, nocte Aganippidos
 Lymphæ visus eram ducere pocula ;
 Hinc & Gorgoneo celsus in alite
 Musarum ad virides domos ,
 Cyrrhæumque nemus feruidus euehi ;
 Lesboam increpuit cum Polyhymnia
 A tergo citharam, meque peracribus
 Illudit tumidum iocis .
 Huc, huc ô propius ; Castaliæ retro
 Diuæ cedite : mons en patet arduus
 Soli, magne, tibi . Parta soporibus
 Quanti gloria nominis !
 Quantos, Somne, viros castra ferunt tua ,
 Doctos quamque breui ! Turgide, limites

Sperasti Aönios gressibus impijs,
 Et fœdâ latices gulâ
 Phœbæos temerare? hinc procûl aufuge; i,
 Cycni conde pigrum vellere nunc caput,
 Totos sterte dies: Memnonis integræ
 Matrem Pierides colunt.
 Hac arte Ogygius carmina Horatius,
 Hac arte Aufonius carmina Pindarus
 Effinxit. Veniens pluribus alloqui
 Musam deuenit dies.

AD FONTEMA QVOREAM,
 IN AGRO TIBVRTINO;

à Bernardino Card. Spada, Episc: Tusculano, instauratum, atquè Aquam Auream nuncupatum.

O D E XXVII

A Vream cantemus Aquam, fonoros
 Fontis assultus imitante plectro,
 Ponte dùm victrix Aniena ridet
 Serpere fufum.
 Aureæ laudator Aquæ, pudendas
 Barbaræ voces prohibebo plebi:
 Tusculi lustrat pater; hinc nouari A-
 QVOREA plaudat.
 Vere quam fertis redimiuit albis,
 Tinget Octobreis vitulo sub Idus;
 Nos meri soluet populum minorem
 Concha Lyæi.
 Nam quid hoc vsquàm prius est recessu?
 Grator Nymphis locus? ô calorum
 Dulce solamen, medio vel æstu
 Potus & umbra!
 Tu nec Herrusca, nequè (me canente)
 AElia quidquam reparata villæ,

VNDA.

32 IAC. ALB. GHIBRESII
VINDA, debebis. Tuus ampla Princeps
Pectora vincit,

CAESARI RASPO NO.

*Natalis Rondinini, doctissimi iuuenis, qui erat Pontifi-
ci Maximo ab Epistolis ad Principes, immaturum
obitum ne ferat aegrius.*

O D E XXVIII.

Molis ruinam credimus arduæ,
Vt cunque totas par fragor impulit
Aures: & insignem Quiritum
Per lacrymas cecidisse florem,
Omni profusus limine questibus,
Vrbs grata planxit. Sed posuit modum,
Non semper aspersura Parcas
Egregij nece Rondinini.
Captoque tandem nominis omine,
Natalis esto veriùs hic dies,
Latata dixit, quo supremam
Ingreditur nouus hospes aulam.
Illic beatam pro merito incipe
O sancte vitam, sine perennior;
Tellure nos imâ caduci
Fata moramur euntis horæ.
Vestrum putandum est viuere, Cœlites,
Inter Deorum gaudia: tristibus
Vacare curis, & perire,
Exilij decus omne nostri.
Necessitatem sic sapientia
Virtute mutat; nil faciem rei
Mirata primam, per latentes
Insinuat penitùs medullas.
Demas cupresso fac quoque corticem,
RASPO NE CAESAR; quid speciosius?

Quam

Quam veste nudatam marinâ
 Explicuit Cytleréa gemmam?
 Cælum atquè stellas, & populum ætheris
 Mors scabra dulci pro nucleo regit,
 Optanda victorum cateruæ,
 Gloria queis, & honoris ardor
 Suffixit alas, & super extulit
 Mortale pondus, Non muliebriter
 Illi recesserunt ab vdis
 Terrigenùm domibus vocati.
 Tu nè recentis plausibus obstrepe
 Heróis, vnam spargere pertinax:
 Amicus incasum, quietâ
 Si sequeris reuocare fede.

AD SODALES.

*Laudes pertexit Io: Veslingj, Equitis, anatomici Pata-
 uini, magistri sui, ob proximè habitam dissectionem.*

ODE XXIX.

AT imperato frana silentio
 Laxare par est. Non ego Socratem
 Tractabo nodosum; SODALES,
 Vsqùè, nec intemerata Coa
 Præcepta mentis, Castalidum facer
 Vates. Recessus Pierios iuuat
 Obire plerumquè, ac tacentem
 Voce nouâ reparare buxum.
 Atquì medentum diffugio choros
 Paulùm reductus sic temerè, tamen
 Herôa gratus non caduco
 Pœonium celebrabo versu.
 Te, Liuianæ gloria porticûs,
 VESLINGI eques, dicam; altum & adorea
 Tollam superbâ, quam vel Albis
 Inuideat, patriusquè Rhenus.

C

Quæ

Quæ prima famæ gesta perennibus
 Inçido saxis ? nominis ad tui
 Caligat aspectus nitorem, &
 Mentem hebetat radiata virtus.
 Virtus capaci pectoris ambitu
 Inçlusa miris fulgurat icibus,
 Arcetquè, nè parua laceffam
 Carpathium pelagus phaselo,
 Tu magna prisçi nomina seculi
 Raris adæquas artibus, ingenî
 Felix, potenti siuè Pitho,
 Seu numeris libet ire Clîs.
 Hoc ore diuinum, Iâpeti velût
 Hæres, & ignem, membraquè corporis
 Dissecta mortalis docebas
 Nupèr, & interiora caluæ.
 Quantus magistris, quantus erat bonæ
 Sudor iuuentæ, cùm propè singuli
 Astare pugnarent cathedræ, ac
 Ambrosium bibere aure succum !
 Hic, nunc Dioclem, nunc Erasistratum
 Torto flagellas verberare, nunc Aquæ-
 pendentis exactos labores
 Non humili redimis coronâ,
 Successor eiusdem, & validus pugil
 Contra obloquentum murrura ; plausibus,
 Iô triumphè ! viue ! toto An-
 tenoreo resonante circo .

AD GVILIELMVM GHIBBESIVM,
PATREM CHARISSIMVM.

*Nihil se hac acrostichorum armilla maius aut melius
habere, quod pro strenis illi det .*

O D E XXX.

G Rata dies : Iani festæ rediêre Calendæ .
Vrbe solent discurrere dona

Iam

Jam totâ, quàm longâ dies, per amica domorum
 Limina . Vos memorate, Camcenæ ,
 Ipse sacrâ quid lucè feram, voneamquè parenti .
 Extremis mercator ab Indis
 Lucentes reuehit gemmas, procerumquè coronis
 Munera dat ; proceresquè relegant
 Virginibus, sponsisquè, bonæ pro pignore mentis
 Sidonios census, vel odore
 Gaudentes Arabo manicas, auroquè rigentes
 Intexto, aut redimicula collo .
 Balthæus at, tegmenquè ensi, vel spira galera
 Baccatis circumdata bullis ,
 Egregiusquè fiber, Galli nunç pileus arte ,
 Seligitur, quem sponsa marito
 Mittat amâns, virgoquè patri generosa vicissim . .
 Est in more ; negemus amorem
 Debita persoluendo ? negemus tunc quoquè vitam ;
 Ista sed ex modulo, ac pede quisque
 Contendat soluisse sua . Non omnibus æquis
 Impertiuit opes Deus æquè .
 Non mihi sunt gemmæ, Sidonis non mihi census ,
 AEquoris aut opulencia rubri .
 Digna tamen veniunt gnato conferre parenti, &
 Opportuna die dare Iani .
 Carminibus gaudes ; & erunt mea munera : faustos
 Terquè quaterquè precantia menses ,
 Ordine quotquot eunt . Votis, ô rector Olympi,
 Redde aures, eaque omine firma .

ISABELLAE BORBONIAE,
 REGINAE CATHOLICAE.

*Dùm ei exequiarum iusta ad D. Iacobi in Vrbe solue-
 rentur .*

Rogatu IOANNIS DE VELASCO & DE LA CUEVA,
 Comitis Struëla, Oratoris Hispaniæ .

O D E XXXI.

ET magna magnam firmate lugubri,
 Et sancta sanctam poplite supplice,
 Regina reginam vrbs Quirini
 BORBONIAM gemit ISABELLAM!

Sic est: locorum diffita transuolat

Virtus, nec vlllo clauditur ambitu;

Solers videri, quâ fugacem

Nobilitas comitatur alam.

Eheu, remotæ qualis Iberiæ

Iactura! quæ mens, quæ ratio sedet

Magno Philippo! quanta (dixit)

Damna feres populis, adempta!

Cui quandò Iustum, & iustitiæ comes

Candor, pudorquè, & relligio, & fides

Vllam, reuertat prisca vt ætas,

Inuenient similem, aut secundam?

Astræam in astris credidimus globum

Formare; præsens Diua tenèbitur

ELISA, concedetquè nomen

Elysioua noua stella cælo.

At ô beatis pars melior licèt

Adscripta plaudas ignibus, alteri

Sit fas sepulchrales honores

Pendere, Mygdoniâquè funus

Condire testâ. Fas mihi patrijs

Vdam fauillam spargere lilijs,

Subdente regnato leone

Colla pyra, validumquè tergum.

Quàm dedicato digna nites tholo

Iam nunc, & almam poscis adoream,

Regina, si mortale tantum

Iuris habet super astra corpus!

Sic Roma. Tantæ Dædale machinæ,

VELASCE, questûs desine flebilis;

Amic

Amisit Hispanus patronam,
Indigetem peperitque Diuam.

DE NECESSITATE MORTIS,
quæ omnibus est communis.

Ex occasione allati nuncij de præmatura morte Guilielmi fratris sui, Galassij Imp. tribuni, anno ætatis 22. Praga obita.

ODE XXXII.

Vrna mortales citat atra turmas,
Et senem miscet iuueni, & clienti
Principem, iustâ tenuesque iungit
Lege superbis.

Quisquis insignis Tyriâ-refulget
Purpurâ, quisquis fera vibrat arma,
Exuet coccum, rigidamque Martis
Exuet hastam.

Mille quem cingunt famuli tyrannum,
Sortis ignarus dubiæ, seueras
Æaci voces, metuetque cruda
Iudicis ora.

IN ATHANASIVM KIRCHERVM.

De arte magna lucis & ombra.

ODE XXXIII.

Quicquid per omnem Delius ambitum
Cœlique, terræque, & maris, & Stygis,
Fulgente configat sagittâ

Purpureum iaculatus ignem;
Et, quæ beatis exulat arcibus,
Regina noctis, quantum Hecate triceps

Cum plebe stellarum, soporis
 Possit equis, piceoque curru ;
 Tum quid Lyceum, doctaque Pergama ,
 Vel Thuscus augur, vel Babylonius ,
 Colchiuè messorum veneni
 Eliciant facibus gemellis ;
 Mirè disertus prodigus eloqui ,
KIRCHER, narras ; atque scientiam
 Expertus, incedis per orbem
 Sidereæ fabricator artis .
 Non Archimedi notior ætheris
 Crystallus olim : nec radio globum
 Terræ Phalantæus redemptor
 Scripserat imperiosiore .
 Posthæc nefas depromere fabulam
 Gibbi sub axes Amphitryonidis ;
 Comparque sublatis columnæ
 Risibus excipietur Afer .
 Tu quippè celsæ pegmata curiæ
 Fers itretorto vertice sanitis ,
 Rodente successoris ambos
 Inuidiâ Telamonas atrâ .
 Fraternalis summi regna etiam Iouis ,
 Ac Magna mater, quæ patet undique ,
 Carcerque ventorum infrementum, &
 Præcipites Phaëthontis oræ ,
 Quandoque mandas, se tibi cardine
 Toto recludunt . Dædala conscium
 Natura te confessa rerum ,
 Exiguum penetrabile culpat .
 Ergò fauenti luceat alite
 Ars magna mundo, nec speciem pigræ
 Affectet umbra, ni magistris
 Instituat populos tenebris .

S. CALOCERI MART.

Translatio ab Vrbe Roma ad Sabinos.

*In ade Neriana Sumilla (vbi erat Regillus olim)RV-
BEORVM gentilitiæ arcis, à Petro Francisco Patrisio
Romano, gentis Rubæ columine, indè oriundo, ma-
gnificentissimè consecratur, ipso perpeffionis sub De-
sio Imp. anniuersario die, XIV. Kal. Iuny.*

ODE XXXIV.

Virgines raptas, placidumquè regem,
Et nouos Clauso præeunte ciues
Falsa deberi Curibus, rependit
Fœnore Roma.

Tot bonis æquum, CALOCERE, pondus
Mitteris lætos facer ad Sabinos,
Cæde spectandus, velût vda rupto
Balsama ligno.

Seu Palæstinæ generosa fyluæ
Filia, oppressis fera colla ramis
Surrigit victrix, sibi & ipsa nutrit
Palma coronam.

Quid tibi durus nocuit tyrannus?
Fortior duro steteras tyranno:
Perculit corpus; leuis occupauit
Spiritus astra.

O vbi fufis variata guttis
Stella colluces, radiosquè stringis?
Vndè dilectam Latij, rogamus,
Aspice terram.

Si caput transfert mutilumquè truncum
Prodigo sumptu dominus Sumillæ;
Sancta neq̄ parçunt adolere templo
Thura Quirites.

A D M V S A M.

*Rogat, ut cantum dicat suæ Lyre, quo delinias
Mecœnatem.*

O D E XXXV.

P Vlchro docta nouum carmen Apolline,
Infuerumquæ melos præcipe, Pieri,
Vati, mœx liquidam follicito bonâ
Vocem reddere tibiâ;

Seû mauis, tremulæ cantibus impigro
Admiscere lyre. Ducitur hac ope
Mecœnatis amor, melle potentiùs
Circæi magico scyphi.

Quantò quisque choris fauit amicioꝝ,
Vinctum Musa trahet, quò lubet, auribus:
Sirenas Siculum non habuit mare
Fonti Gorgoneo pares.

Acti volue memor temporis indicem,
Haud ingrata Deo carmina fecimus
Olim, Castalios cùm latices mero
Vertit, rupe palatium.

Tanti nunc, ERATO, fac meriti decus
Clarum postgenitis. Flecte precor, precor,
Molli corda sono, non aliter ferum
Quàm Pellæ fidicen ducem.

A D A R T H V R V M H O P T O N V M.

*Quo tempore Legatus Magne Britannie Regis in His-
paniam missus Matritum attigit.*

O D E XXXVI.

H Ve ô virorum quisquis amicioꝝ
Anglis, & alto Brutigenûm duci;

Re-

Regni què rebus, hùc frequentè

Vota choro, merita què mecum

Exolue grates . Norus Iberian

Reuifit hospes fidere candido ;

Regis què legatus Britanni in

Auftriacam penetrauit aulam .

Hic ille vitæ putus, & ingenî

Felix aperti, cui scelus impotens

Durare, façratam bilancem

Virgo dabit fugitura cœlum .

Et quæ reposcit supplicium Dea

Erroris acti non teretem abnuet

Ensem, Quirinalesquè fasces,

Aut rutilum Nemesis tribunal .

Hic ille doctæ Palladis artibus

Efficitus, æquo cui benè puluere

Certare Nelides repugner

Eloquij, varioquè tactu

Rerum atquè regum . Vicerit ardui

Interpretem axis, nec sibi virgulam

Desiderârit, nec renaras

Ex humeris pedibusquè plumas .

Seù dura quærit pectora principum

Mollire, longas seù calor incidit

Tentare terras, non morantem

Raptat amor leuiore curru

Nupèr stupebam, cur solito magis

Dies niteret, cur veterem soror

Titanis vsurparet ignem,

Docta nigris equitare bigis

Mirabar agros versicoloribus

Florum tapetis sterni, & Iapyga

Mulcere germanis ligatis

Ambrosias sine nube frondes

Festum putâsles connubij annum

Seruare Chlorin cum Zephyro, nurus

Vel regna subtili tyrannum

AEolium recreare flatu

Tunc

Tunc & serenæ marmora Tethyos
 Sterêre longo tura silentio ;
 Narrantquè per littus iacentes
 Somnum oculis petijssè phocas ?
 Sic nempè partes condecuit suas
 Aptare Diuos : scilicèt hùc gradum
 HOPTONVS, ingens cura Diuùm, &
 Charus honos hominum ferebat .
 Salue Britanni publicus otij
 Minister, albo intraueris alite
 Sedem Philippi, Carolusquè
 Det meritos reduci triumphos .

IN CATHEDRAM D. PETRI,

*ab Alexandro VII. P. M. sumptuosè exornatam, &
 illustriore loco Vaticana Basilica piorum venerationi
 propositam .*

ODE XXXVII.

QVæ picta sacræ fella curulum
 Certet cathedræ, cui PETRVS insidet ;
 Longæ fatiscenti senectæ
 Dente licèt, vitioquè seeli ?
 Hic Scipionum, siuè Metellicos
 Spernam triumphos : hïc etiam Iouis
 Derisor Elei stupebo
 Sidereæ monumenta pompæ .
 Palmata non me tam trabeæ nota
 Percussit, ingens clamor euntium ;
 Albæquè victoris quadrigæ
 Romuleam cumulantis arcem ;
 Spectanda quàm sic fercula lignæ
 Sedis . Colendo nunquàm animus fatis
 Impletur vluâ Gangis omni
 Reliquias pretiosiores .
 Vinçat vetustas quolibet artium

Ful-

Fulgore maior . Quanquam & honoribus
 Pellucet obductum supernis
 Impavidæ Fidei tribunal .
 Signis & auro lamna rigens thronum
 Vestit magistrum : quatuor vndiquè
 Captare grandævi laborant
 Iura patres, pariles ephebis .
 I nunc, seueros quadrijugis equis
 Confer Solones agmine in altero :
 Nè desit applausus tropæo ,
 Mons reboat quoque Vaticanus ,
 Cum gente totâ, & voce Quiritium ,
 Orbisque mixti ; Viue diu, & rege
 Felix, ALEXANDER, fideli
 Iurè gregi venerande Pastor ,
 Hoc nempè magnorum est operum caput ,
 Quæ Roma debet, nosquè potentia
 Isti ; tot augustos labores
 Clauigerâ decorare Sede ?

AD IACOBVM NINIVM.

*alexandro , Pontifici Maximo à supplicibus Libellis .
 Commune inde gaudium .*

ODE XXXVIII.

ET plausu manuum & pedum ,
 Et vocis resonis & citharæ modis ,
 Acclamare libet : sacram
 Curru laurigero ceu tereres viam ,
 Plebi celsior aspici ,
 Sectanti rutilæ fercula gloriæ .
 Miratrix Capitolium
 Digno turba struit, quæ fauet, arcibus
 Tarpeij potius Iouis .
 Haud talem meruit Cæsar adorem ,

Præ-

44 IAC. ALB. GHIBBESII
 Prædator populi . Redit
 Messis grata loco, quod benè feueris .
 Collum non temerè vocant
 Multorum caput vulgus : vt, vnico
 Siquis profuerit femèl ,
 Hunc blandita colant cætera ; dentibus ,
 Quicumque officiet, fecent .
 Mactè istâ niuei pectoris indole :
 Gaude fœnore munerum
 Sparso inter memores . Vna Quiritium
 Vox, votumquè ; velit tibi
 Fortunare Deus iam data ; clauiger
 Dona augere vicarius ,
 Sublimisquè gradus, atquè potentia ,
 Crescenti meritis . Decus
 Pro te dùm cupiunt, quippè vouent sibi .

AD ALEXANDRVM VII.
 PONT, MAX.

*Optatissimam toti orbi personæ illius electionem
 decantat .*

ODE XXXIX.

Nunc est canendum, nunc lyra Tëio
 Tangenda plectro ; nunc genialibus
 Mulcere transactos labores
 Hora tulit vicibus, Camcena ,
 Diù negatum, carpere lauream
 Hortis amcenis ; dùm violentior
 Afflabat Ascraei vireta
 Aura iugi, comitesquè fructus .
 At non maligno Thespia lumine
 Dumeta semper Castalius Deus
 Aspexit : optatoquè tandèm
 Damna potens hilarauit astro ;

Regis

Regis futuri scilicet hoc erat,
 Fatale Sidus, Maxime Principum:
 Hoc Montium Custodem auitâ
 Cernimus emicuisse parmâ.
 O prima mundi secula, secula
 Cognata cœlo! Iam videor boni
 Calcare Saturni beatas
 Corde hominem superante terras.
 Astræa rursus læta perambulat
 Telluris orbem; nuda Fides trahit
 Secum choreas Gratiarum, &
 Implicitas sine nube Mufas:
 Quid mirum, vbi altis ominibus cita
 Præcessit agmen, culmine Olympico
 Delapsa Virtus, vt videret
 Aetherei noua monstra regni?
 Tu mella duris roscida Quercubus
 Manare, colles tu facis arbiter
 Romæquæ, Parnassiquæ fratres,
 Moribus, ingenijsquæ iustus.
 Per te reuisit prodiga faustitas
 Pagos, & vrbes: explicat horreis
 Frumenta stipatis in vsum
 Alma Ceres, pater & vetusti
 Cados Falerni, munera pauperum
 Festiua, Liber. Te duce, candidas
 Induta vestes purpuratæ
 Relligio Crucis arma tollit:
 Quam ponè flexo lumina poplite
 Mundi sequuntur, Cæsar, & ardui
 Cum plebe Reges, ad ruborem
 Thræciæ opprobriumquæ Lunæ.
 Quanquàm feroces te quoquæ Sarmatas
 Spes aggregandi pascit, & vltimos
 (Vtcunquæ firmâris sequester
 Pace Duos placidâ) Britannos.
 Iam nunc mearum stat Venetus Leo
 Sententiarum testis, in asperum

Du-

Duratus hostem, per cateruas,
 Sancte, tuas, pelagiquè vires.
 Testis, rapaces armiger imperi
 Expertus vngues vndiquè vulturum
 Ales biformis, cui serenum
 Primus eras aperire cælum.
 His dedicati pectoris artibus
 Lucratus orbes, & Capitolia,
 Ingens ALEXANDER, triumphas,
 Tergeminâ redimitus vmbra.
 Nos manè Diuos, nos prece vespere
 Longum rogamus solliciti Patrem;
 Interquè dilectum supremus
 Ipse gregem numerere pastor.

AD HYACINTHVM ALEBRANDVM,

Pinnensem, poëtam.

O D E XL.

Penna natiuam tibi fecit urbem,
 Fecit ornatum tibi Penna nomen,
 Penna gentilem tibi prisca parmam
 Format, Amice.
 Quâ super cunctos ope ferris ales,
 Parco mirari: vaga scindis astra
 Mercuri ritu, labra doctus æquè
 Soluere plumis.

